

Περίσκεψη και εθνική αυτογνωσία.

του Γιώργου Ν. Παπαθανασόπουλου.

Ημέρα εθνικής υπερηφάνειας η 28^η Οκτωβρίου για εκείνους τους συμπατριώτες, που έχουν βιώσει και συγκινούνται με το ΟΧΙ των γονέων και παππούδων τους στους εισβολείς – φορείς της βίας του ολοκληρωτισμού. Ημέρα επίσης περίσκεψης και ενίσχυσης της εθνικής αυτογνωσίας μας.

Είναι λυπηρό το γεγονός ότι τα τελευταία χρόνια Έλληνες εκπαιδευτικοί και γονείς, αδιαφορούν για τα ιστορικά γεγονότα του πολέμου 1940-41 και της Κατοχής. Η αδιαφορία στα ουσιώδη της εθνικής μας υπόστασης έχει ως αποτέλεσμα συχνά οι σχολικές εορτές και παρελάσεις να καταντούν φολκλορικές εκδηλώσεις και ημέρες μόνο για εκδρομή και διασκέδαση.

Η ευθύνη της σημερινής κατάστασης πέφτει στην απελθούσα ντροπιαστικά από την εξουσία γενιά των σοσιαλιστών, που κυβέρνησαν τη χώρα είκοσι χρόνια κατά τη μεταδικτατορική περίοδο. Επίσης στους κομπλεξικούς έναντι της Αριστεράς και των ιδεών Της συντηρητικούς και βεβαίως στη γενιά των σαραντάρηδων – πενηντάρηδων λαϊκιστών, δεξιών και αριστερών, που κέρδισαν την εξουσία με μια πολυετή εκστρατεία απατηλών συνθημάτων και ψεύτικων υποσχέσεων και κυβέρνησαν στα κρίσιμα χρόνια από το 2015 έως το 2019. Όλοι τους έσπρωξαν την

Ελλάδα στο κατόντημα να είναι μια χώρα ταπεινωμένη και καθημαγμένη εθνικά, ηθικά, κοινωνικά, οικονομικά.

Σήμερα είναι μονόδρομος επιβίωσης να ανακτήσουμε την χαμένη υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια μας. Φτάνει να έχουμε επίγνωση των λαθών του παρελθόντος και θέληση για ένα ομοθύμως δημιουργικό και παραγωγικό μέλλον. Η οξεία αντίδραση επωνύμων αρθρογράφων διαφόρων ιδεολογικών τάσεων προς την εκ μέρους του ΚΚΕ και του Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών απολύτως άδικη και υβριστική αναφορά στην δολοφονηθείσα εν ψυχρώ από αξιωματούχο του ΚΚΕ, τον Δεκέμβριο του 1944, μεγάλη ηθοποιό μας Ελένη Παπαδάκη είναι ένα σημάδι πως δεν έχουμε, ως Έλληνες, απολέσει ολοκληρωτικά τα εθνικά ανταντακλαστικά μας. Ενδεικτικά αναφέρονται τα ονόματα των: Έλενα Ακρίτα, Ι.Κ. Πρετεντέρη, Πέπης Ραγκούση, Τάκη Θεοδωρόπουλου, Σταμάτη Φασουλή, Ιάσωνα Τριανταφυλλίδη, Σάκη Μουμτζή και της δικής μας Δέσποινας Κονταράκη.

Η απαξιωτική αναφορά ΚΚΕ και ΣΕΗ ήταν μια τυμβωρυχία σε βάρος της αθώας νεκρής ηθοποιού. Αιτία της αντίδρασης του ΣΕΗ η απόφαση του ΔΣ του Εθνικού Θεάτρου, να δώσει το όνομα της σε μία από τις αίθουσες του θεάτρου ΡΕΞ. Είναι η δεύτερη απόφαση του ελεγχόμενου από το ΚΚΕ σωματίου σε βάρος της μεγάλης ελληνίδας ηθοποιού. Η πρώτη ήταν όταν την καταδίκασαν «ως δωσίλογη» χωρίς κανένα στοιχείο, παρά μόνο από κουτσομπολιά και φήμες κακόψυχων και φθονερών ηθοποιών. Η δεύτερη τώρα, που το ΣΕΗ την χαρακτήρισε «αμφιλεγόμενη προσωπικότητα» και ζήτησε «την άμεση ανάκληση της απαράδεκτης απόφασης του ΔΣ του Εθνικού Θεάτρου», ενέργεια που υιοθέτησε το ΚΚΕ. Είναι ενδεικτικό ότι στην ιστοσελίδα του το ΣΕΗ γράφει πως δεν απαγόρευσε ποτέ τη δημοσίευση καμίας γνώμης ή άποψης «ακόμη και διαφορετικής», που δεν χαρακτηρίζεται από το ΔΣ «στείο υβρεολόγιο». Μέχρι τώρα ουδέν σχόλιο είναι δημοσιευμένο σ' αυτήν γενικά και ειδικά για την απόφασή του περί της Ελένης Παπαδάκη. Προφανώς όσα υπήρξαν ενέπεσαν στην περίπτωση του «στείου υβρεολογίου».-

Πηγή : www.antibaro.gr/article